

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, declarat de inculpatul

Cara Ion Chiril, născut la 10 septembrie 1985, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Mihail Sadoveanu 26/1, od. 41, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013 și încheierea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 octombrie 2013 în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 76 zile închisoare;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>02 ianuarie – 22 ianuarie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>25 februarie – 25 martie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>27 mai – 02 iulie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>10 septembrie 2014 – 16 ianuarie 2015,</i>
	<i>19 martie – 29 aprilie 2015;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Cara Ion a fost condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal la 12 ani închisoare și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 13 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 martie 2013

și încheierea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 30 octombrie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 10 noiembrie 2013.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Cobîleanu Gheorghe, Boldurescu Ivan și Tonu Vasiliu, dar în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

De la Cara I., Cobîleanu G. și reprezentantul legal al minorului, Bucătari I., s-a încasat în mod solidar în beneficiul succesorului părții vătămate, Cămilă A., prejudiciul material de 16.000 lei și moral de 60.000 lei

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 09.11.2013, în jurul orei 18.00, Cara Ion, cunoscând cu certitudine că Cobîleanu G., născut la 20.10.1996, este minor, l-a atras la săvârșirea infracțiunii de omor, și anume: aflându-se în odaia nr. 41 de pe str. M. Sadoveanu 26/1, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu minorul Cobîleanu Gheorghe, urmărind scopul omorului intenționat al victimei, acționând cu o deosebită cruzime, în rezultatul unui conflict i-a aplicat lui Plăcintă Vitalie multiple lovituri cu pumnii, picioarele, cu un cuțit de bucătărie mai mult de 10 lovituri în regiunea gâtului și feței, cu un picior din lemn, cu un amortizator din metal de la automobil, în rezultatul cărora ultimul a decedat pe loc.

Instanța a reținut că probele administrate dovedesc vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, ca omorul unei persoane, săvârșit de două persoane, cu deosebită cruzime, și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, ca atragerea minorilor la activitatea criminală, săvârșite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.

3. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2014, a fost respins ca nefondat apelul lui Cobîleanu Gheorghe, cu menținerea sentinței fără modificări.

4. La 16 mai 2014 inculpatul Cara Ion a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 iulie 2014, recursul a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a reținut că inculpatul Cara I. nu a declarat apel, fapt ce echivalează cu neutilizarea căii ordinare de atac de către autorul recursului ordinar, ceea ce confirmă că inculpatul a fost de acord cu sentința.

Or, în conformitate cu art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința și decizia instanței de apel în privința căreia persoanele indicate în art. 401 Cod de procedură penală nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Prin soluția de respingere a apelului declarat de inculpatul Cobîleanu G., cu menținerea sentinței fără modificări, nu s-a agravat cu nimic situația inculpatului Cara I.

6. La 28 august 2014 inculpatul Cara Ion a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că instanțele de judecată nu a luat în considerare toate circumstanțele atenuante ale cauzei.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, apelul a fost respins ca fiind depus peste termen.

Instanța de apel a reținut că copia de pe sentință motivată a fost înmînată inculpatului la 22 ianuarie 2014, fapt confirmat prin semnătura acestuia. Conform

dovezii de primire de la Penitenciarul nr. 13, copia de pe sentință motivată i-a mai fost înmînată inculpatului și la 31 ianuarie 2014.

Conform articolului 402 Cod de procedură penală termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Astfel, termenul limită de apel este ziua de 17 februarie 2014, însă inculpatul a declarat la 18 august 2014, adică după aproximativ șase luni de la data expirării termenului prevăzut de lege, în timpul cînd executa efectiv pedeapsa stabilită prin sentința atacată.

Inculpatul n-a oferit instanței explicații convingătoare și n-a prezentat probe, din care ar rezulta că întîrzierea declarării apelului este motivată, care ar demonstra imposibilitatea de a declara apelul în termenul legal.

Prin urmare, întîrzierea termenului de declarare a apelului nu a fost determinată de motive întemeiate și nu există temeii pentru repunerea în termen a apelului.

8. La 23 ianuarie 2015, inculpatul Cara Ion a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

Recurentul a indicat că instanțele de judecată nu a luat în considerare toate circumstanțele cauzei și că el sincer s-a căit de cele comise.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 8 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cara Ion Chiril împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2015, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 mai 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco